

Egykori karácsonyok az udvarhelyszéki Rugonfalván

A havas karácsonyok nagyon szépek voltak. A nagy hóban utat vágtak az udvarokon a férfiak. Vidámságot, szeretetet hozott az ünnep minden házba. A szombat a sütéssel kezdődött, a falut nemsokára beillatozta a sült kenyér és kalács illata. Karácsony délutánra már kész volt a nagytakarítás és a frissen sült padlóra tiszta szőnyeget borítottak, ami visszaadta a ház meghitt hangulatát. Vecsernyére szólott a harang, s a falu kicsinye, nagyja ünnepi várakozásban várta a Jézus születését. A gyermekes családokhoz jött az angyal és karácsonyfát hozott. A gyermek nem tudott arról, hogy a fenyőfa honnan került és a rajta levő díszekről sem, így felhőtlen volt a boldogsága. Egyik háznál kisebb, másiknál gazdagabb volt a karácsonyfa, de a fényűzés a parasztcsaládoknál nem volt szokásban. Csüngött rajta szaloncukor, piros alma, házilag festett „aranydió”, házilag sült, formákra vágott keksz, még a szentjánoskenyérre is emlékszem. A háború alatt a szaloncukrot házilag főzték, a puhára összefőtt cukorszirupot pohár fenekével addig sűrítették, amíg összeállt és állaga hasonlított a szaloncukoréhoz. A papíráját ollóval recézték. A szükség leleményessé tette az embert és a természet ajándékait is felhasználták sokféle dísz mellett. Este az ablakok alatt megszólalt a legények kórusa: „Krisztus Urunknak áldott születésén...” A falut csoportokra oszolva, minden házhoz eljutva, végigkántálták.

Az ateizmus virágzása idején az angyalból „télapó” lett, a karácsonyfából „télifa”, de megváltozott jövetelének ideje is, különösen a megfélemlített tisztviselőknél.

Karácsony első napján mindenki a templom felé igyekezett. Ha nagyon hideg, zord telek voltak, akkor a fűthetetlen templom helyett az iskolában tartották az ünnepi istentiszteletet. Ekkor kapta minden confirmált felnőtt az úrvacsorában Krisztus testét és véré, egy falás házikenyer és a kehelyből a lelkész által kínált finom bor formájában. Az úrvacsorán használt kenyeret és bort a hívek szerre ajánlják fel. Első napján nem mentek a szomszédba, rokonokat látogatni, az úrvacsora áhítata megkívánta a csendet. Együtt volt a család, az ünnepi ebéd rendszerint baromfihúsból készült húsleves volt. Délután a szülők a legtöbb háznál az asztal mellett olvasták a Bibliát, vagy egyebet. A gyermekek játszottak. Másnap délután meglátogatták a rokonokat. A fiatalság szánkózást rendezett, kimentünk egészen a Kerek cserefáig és hosszú

Egykori karácsonyok az udvarhelyszéki Rugonfalván

Írta: Jakab Zsigmondné Mészáros Rozália

2011. december 25. vasárnap, 10:25 - Módosítás: 2022. július 06. szerda, 08:12

eredi úton ereszkedtünk be Dombóig.

Részlet Jakab Zsigmondné Mészáros Rozália: Rugonfalva az idő múlásában című könyvéből. Udvarhelyi Kulturális Egyesület kiadása. Székelyudvarhely, 2004. 210-211.

Ajánlott irodalom:

[Benkő Elek: Rugonfalva középkori emlékei](#)